

REPUBLIKA

Rok III | ŁÓDŹ, PIĄTEK, 8-GO LIPCA 1927 ROKU.

CENA NUMERU 20 GROSZY.

185

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: PIOTRKOWSKA 49.
GODZINY PRZYJĘĆ REDAKCJI 6—7 POPOŁUDNIU

WYDANIE PORANNE.

TELEFONY REDAKCJI: 27-24, 36-43, 36-44.
TELEFON ADMINISTRACJI: 22-14

ZGODA Z ROSJĄ.

Polska nigdy nie żywiła zamiarów wojennych względem sowietów.

Rokowania o traktat handlowy i pakt o nie-agresji zostaną niebawem na nowo podjęte.

(Wywiad „Republiki” z posłem polskim w Moskwie, p. Patkiem).

Warszawski koresp. „Republiki” (B) telefonuje:

Od chwili podpisania umowy o pożyczkę zagraniczną osią zainteresowania kół politycznych stały się na nowo stosunki polsko-sowieckie.

POSEL PATEK.

Wobec tego zainteresowania Korespondent Wasz zwrócił się wczoraj do przybyłego z Moskwy posła polskiego przy rządzie sowieckim, p. Stanisława Patka, z prośbą o wypowiedzenie się w tej sprawie, a rozmowę rozpoczęliśmy od zapytania, jak Moskwa w ogólności przyjęła fakt morderstwa, dokonanego w Warszawie.

— Śmierć posła Wojkowa — odpowiada poseł Patek — wywarła wielkie wrażenie tak na rządzie sowieckim jak i na społeczeństwie, które rewolucja przyzwyczaiła do uzewnętrzniania swych uczuć w pochodach i demonstracjach ulicznych.

Podwyżka dla urzędników

będzie tematem obrad rady ministrów.

Warszawski koresp. „Republiki” (B) telefonuje:

Na najbliższy poniedziałek zapowiedziane jest posiedzenie rady ministrów, na którym ma wejść pod obrady sprawa podwyżek dla urzędników państwowych odłożona, jak wiadomo, do czasu podpisania kontraktu o t. zw. małą pożyczkę zagraniczną, co już nastąpiło.

Uratowała tonącą

Gertruda Ederle, znana sportsmenka.

Londyn, 7 lipca.

Znana pływaczka amerykańska Gertruda Ederle która przepłynęła kanał La Manche, bawiąc w Santa Monica dla zdjęć filmowych, ujrzała na morzu tonącą dziewczynkę, wskoczyła do wody w pełnym ubraniu i zdołała tonącą uratować.

Dlatego też wrażenia przejawiają się najprzód w tego rodzaju demonstracjach.

Jednak muszę stwierdzić, że władze sowieckie uczyniły wszystko, co mogły, aby zarówno mnie jak i urzędnikom poselstwa polskiego oszczędzić bezpośredniego zetknięcia się z rozgoryczonymi masami.

Ani jedna demonstracja nie była dopuszczona przed gmach poselstwa, a zarządzenia były tak szybkie i tak energiczne, że nawet nie musieliśmy zwracać

się do żadnych władz z żądaniem opieki i ochrony.

— A w jakim nastroju prowadzone były rozmowy p. ministra z przedstawicielami rządu sowieckiego?

— Wbrew informacjom prasy zagranicznej w rozmowach żadna ze stron nie pobrzękiwała szablą i żadna nie przewidywała możliwości zatargu zbrojnego.

Wszelkie wysiłki zarówno Moskwy jak i moje szły w kierunku zupełnie pokojowego załatwienia przykrew sprawy,

a w rozmowach stale zapewnialiśmy się nawzajem o nawskroś pokojowych tendencjach naszych rządów i o szczerej chęci utrwalenia dobrych stosunków sąsiedzkich.

— Jaki jest stan pertraktacji o pakt gwarancyjny i o traktat handlowy z sowietami?

— Pertraktacje te w trakcie roboty zostały oczywiście siłą faktu tymczasem wstrzymane, jednak nieszczęśliwy wypadek z posłem Wojkowiek znajduje się w toku finalizacji, wszystkie więc nasze sprawy są w biegu. Każda z nich zawiera w sobie wiele trudności.

Moim zdaniem jednak nie są te trudności tego rodzaju, aby przy dobrej woli obu stron nie dały się usunąć.

— Jakiej natury — o ile wolno wie dzieć — są te trudności?

— Przedewszystkiem, o ile chodzi o traktat handlowy, to polegają one na fakcie, iż oba państwa opierają się na różnych ustrojach gospodarczych. Powoli jednak utarły się już formy, usuwające te trudności, a fakt dopuszczenia przez sowietów konsorcjów zagranicznych, towarzystw mieszanych i t. p. uszuwa trudności te coraz więcej.

Sądze więc — kończy poseł Patek — iż niezwłocznie po zakończeniu sprawy tragicznego wypadku warszawskiego powrócimy do pertraktacji o pakt gwarancyjny i o traktat handlowy, albowiem nawet najbardziej pożałowania godne wypadki nie mogą powstrzymać dążenia państw i narodów do unormowania swych sąsiedzkich stosunków.

Francja nie pójdzie przeciw Rosji.

Sensacyjny artykuł „Ere Nouvelle”.

Paryż, 7 lipca.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Charles Henry omawiając w „Ere Nouvelle” naprężenie stosunków polsko-sowieckich po zabójstwie Wojkowa, ostrzega mocarstwa europejskie przed ewentualnymi krokami zbrojnymi, do których kierownicy sowietów gotowi są uciec się w celu ratowania zagrożonej sytuacji wewnętrznej. Autor artykułu wyraża jednak wątpliwości co do takiej ewentualności, ponieważ lud rosyjski, będąc wrogo usposobiony do wojny, mógłby odmówić posłuszeństwa. Wyzywając zachowanie się sowietów należy przypisać niezrozumieniu przez nie wysoce właściwego stanowiska rządu polskiego. Wobec jednak stanowczości marszałka Piłsudskiego zrozumiały one już niewłaściwość swego postępowania.

Starając się rozpowszechnić tezę olbrzymiego spisku przeciwko sowietom, do którego Anglja stara się wciągnąć państwa europejskie, sowiety dążą do przyciągnięcia na swoją stronę mas

robotniczych całego świata oraz do utworzenia spólnego frontu proletariatu przeciwko rzekomemu blokowi antysowieckiemu. Ów blok antysowiecki jest jednak argumentem, do którego zbyt często uciekają się sowiety. Może on wywołać efekt jedynie w Rosji.

Francja winna zachować zimną krew i nie dać się wciągnąć do akcji wojennej przeciwko sowietom. Autor ostrzega przed zalecanym przez nacjonalistyczną prasę niemiecką i francuską sojuszem francusko - angielsko - niemieckim przeciwko sowietom. Francja winna strzec się takiego sojuszu. Niechaj Anglja załatwia sama swoje sprawy z Rosją, nie wciągając Francji, która powinna ograniczyć się jedynie do uważnego śledzenia przebiegu incydentu polsko-sowieckiego, będąc gotową wystąpić w razie potrzeby z odpowiednią przestroga, która zostanie wysłuchana. Rosja — kończy Henry — ma już dosyć wrogów, nie zechce przeto stwarzać sobie nowych.

Poseł Popiel czeka na śledztwo...

a tymczasem składa mandat przewodniczącego komisji regulaminowej i nietykalności poselskiej.

Warszawski koresp. „Republiki” (B) telefonuje:

Prezes seimowego klubu NPR-prawicy, poseł Popiel, wystosował wczoraj list do marszałka seimu Rataja, w którym komunikuje, iż z umieszczonego w prasie aktu oskarżenia przeciw gen. Zymlerskiemu dowiedział się, że prokuratura wojskowa i przeciw niemu wysunęła cały szereg zarzutów.

Wobec tego poseł Popiel prosi marszałka Rataja o umożliwienie mu obrony (nie wskazuje jakiej).

Dalej w liście dziwi się, iż dotąd nie wytoczono przeciw niemu śledztwa i wreszcie składa mandat prezesa komisji

regulaminowej i nietykalności poselskiej w przypuszczeniu, że ta w niedługim czasie będzie musiała wypowiedzieć się w jego sprawie.

Ten ostatni krok w liście posła Popiela tłumaczy się faktem istnienia poważnych danych, że prokuratura w najbliższym czasie zwróci się do seimu o pozwolenie na ściganie sadownie posła Popiela z powodu przeciwności z artykułem 22 konstytucji działalności jego w charakterze współwłaściciela fabryki masek gazowych pod firmą „Protelka” i w charakterze głównego akcjonariusza Banku związku kooperatyw, który fabrykę tę sfinansował.

Składki emigrantów rosyjskich

dla rodziny Kowerty.

We wszystkich krajach emigracja rosyjska zbiera za pośrednictwem pism rosyjskich składki na rzecz Borysa Kowerty i jego rodziny.

Zbrane sumy składają się przeważnie z drobnych ofiar emigrantów rosyjskich, lecz sięgają już podobno kilku tysięcy złotych.

Między innymi gen. Wrangel złożył na ten cel w redakcji pisma paryskiego „Wozroждение” 1000 franków.

Upały w Egipcie.

Londyn, 7 lipca.

Fala tropikalnych upałów, idąca z Persji i Turcji, dotarła do Egiptu, gdzie panują tak wielkie upały, jakich nie pamiętają od lat 20. Codziennie umiera kilkadziesiąt osób od porażenia słonecznego. Parowce, odchodzące do Europy, przepelnione są egipcjanami, którzy usiłują uciec przed zabójczymi upałami.

Zagadnienie „bezpartyjności“.

Przeoglądając rezultaty wyborów do rad miejskich i gminnych w małych miasteczkach i po wsiach, spotykamy się poraz pierwszy z rubryką „bezpartyjnych“, którzy zdołali tu i owdzie uzyskać pewną liczbę mandatów. Jeśli pod tą nazwą nie kryje się jakaś zamaskowana partja, a są to rzeczywiście ludzie bezpartyjni, zjawisko to może służyć za wyraz dzisiejszej sytuacji politycznej.

Pierwsze dziesięciolecie naszej niepodległości zdołało u ludzi o słabych nerwach wywołać pewną animozję do partji politycznych, prowadzących między sobą nigdy nieustającą walkę, bez widocznych dodatnich rezultatów dla kraju.

Spokojny obywatel wychodząc z założenia — wszystko jest dobre, co się dobrze kończy pragnąłby nareszcie widzieć ten dobry koniec, a nie mogąc się go doczekać, uważa każdą bieżącą chwilę jeśli nie za ostateczny ujemny objaw dążeń naszych, to w każdym razie za początek stąpienia po linii pochyłej i ci ludzie dobrej woli widzą ratunek w postępowaniu, określającym się antytezą partyjności.

Jest to swoisty program — czysto negatywny, mogący mieć zastosowanie w traktowaniu interesów wyłącznie gospodarczych, opieki społecznej i pewnych kulturalnych zadań, mieszczących się w granicach praw i obowiązków rad miejskich i wiejskich, ale niemożliwy do zastosowania przy wyborach do sejmów.

Jakkolwiek partje za podłożę swych ideałów politycznych mają interesy ekonomiczne, to jednak dążenia ich są zbyt różnorodne i wielorakie, a zgodnie z dzisiejszą taktyką polityczną, mogą być osiągalnymi w drodze walki pomiędzy różnymi ugrupowaniami, a nigdy na drodze solidaryzmu społecznego. Wobec tak układających się warunków, bezpartyjni znaleźliby się w ogniu walki bez broni.

Przyjąć należy, jeśli dzisiejsza chwila mogła wytworzyć podobną grupę, jest to odbicie polityczne obecnego rządu.

Dotąd mieliśmy rządy parlamentarne, a więc z wyraźną marką tych czy innych stronnictw politycznych. pozaparlamentarne, wyłonione w każdym razie w drodze układowych pomiędzy stronnictwami, i żyjące z aprobaty chwilowej większości sejmowej.

Dzisiejszy rząd jest nietylko pozaparlamentarny lecz jeśli się tak można wyrazić, ponadparlamentarny i jednoczy w sobie w związku z tem atrybucje władzy wykonawczej i ustawodawczej pod pozornym warunkiem akceptowania wydanych dekretów przez sejm odzyskując się jednocześnie od wszystkich stronnictw, grających decydującą rolę w tymże samym sejmie.

Zwolennicy dzisiejszego rządu muszą z natury rzeczy przyjmować jego barwę. Barwa ta nie jest ani czerwona, ani biała i możnaby ją nazwać jednak państwowa. Stronnictwa polityczne w obrocie swoich interesów wyrażają obawę iż dłuższe przeciągnięcie się dzisiejszego stanu rzeczy — ponadparlamentarnych rządów o charakterze bezpartyjnym może podważyć w szerokich masach powagę partji politycznych i powiększyć zastępy „bezpartyjnych“.

Dlatego też na tle bezpartyjności rządu dzisiejszy ruch polityczny w kraju cechuje większa i silniejsza partyjność, niż rok temu.

Wybory do samorządów idą wyraża-

Protest mniejszości narodowych przeciw zmianom ordynacji wyborczej. „Koło żydowskie“ apeluje do opinii kraju i całego świata.

Warszawski koresp. „Republiki“ telefonuje:

Wczoraj przed południem obradowała sejmowa podkomisja konstytucyjna pod przewodnictwem posła Głabińskiego, powołana do zmiany ordynacji wyborczej. Na porządku dziennym było głosowanie nad projektem zreferowanym przez posła Popiela (NPR) i zgłoszonymi w toku dyskusji poprawkami. Na posiedzenie stawili się przedstawiciele prawicy i centrum, koła żydowskie i ukraińców, nie przybyli natomiast przedstawiciele PPS, Wyzwolenia i Stronnictwa chłopskiego. W głosowaniu, wbrew stanowisku referenta, na

wniosek pos. Prószyńskiego obniżono liczbę mandatów do sejmu do 412 i liczbę mandatów do senatu do 103, przy czem redukcja dotyczyła mandatów wschodniej Małopolski, Polesia i województwa nowogrodzkiego. Pozostałe artykuły projektu przyjęto bez zmian. Wnioski przedstawiciele mniejszości o podwyższeniu liczby mandatów poselskich do 468, zaś senatorskich do 117, z tem, że dodane mandaty przypadłyby na województwa wschodnie, zostały odrzucone. Pod koniec posiedzenia referent pos. Popiel oświadczył, iż zgodnie ze swą zapowiedzią z przed 3 tygodni w obecni niemożności doprowadzenia do kompromisu między stronnictwami w

sprawie zmiany ordynacji, uważa swą misję za skończoną i składa referat. W tym stanie rzeczy na posiedzeniu komisji konstytucyjnej, wyznaczonem na 12 b. m. godz. 10 rano, sprawozdanie w imieniu podkomisji złoży przewodniczący podkomisji, pos. Głabiński.

Wszystkie stronnictwa mniejszości narodowych zgłosiły protest przeciw projektowanym zmianom ordynacji wyborczej.

Koło żydowskie wydało odezwę, w której protestuje wobec opinii kraju i świata przeciw pozbawianiu przedstawicielstwa parlamentarnego mniejszości narodowych.

Tajne zbrojenia Niemiec. Fabryki metalurgiczne mogą w każdej chwili przystąpić do wyrobu amunicji.

Berlin, 7 lipca. (Polska Agencja Telegraficzna) „Rothe Fahne“ przytacza wczorajsze przemówienie posła komunistycznego Schnellera, wygłoszone w czasie obrad

nad ustawą o eksporcie materiału wojennego.

Posel Schneller przytoczył fakty wykrycia tajnych składów amunicji w roku 1925 i stwierdził, że w budżecie Reichs-

wehry na rok 1927 zamieszczono 16 milionów marek, które mają być przeznaczone na przebudowę fabryk broni, mających dostarczać Reichswehrze nowoczesnego uzbrojenia.

Dalej posel Schneller przytoczył fakt, że z Frankfurtu wysłany został olbrzymi transport amunicji dla oddziałów Czang-Tso-Lina i że w całym szeregu fabryk niemieckich dokonane zostały urządzenia, umożliwiające natychmiastową produkcję amunicji w razie wybuchu wojny. Jedną z fabryk, funkcjonującą obecnie jako fabryka traktorów do pługów motorowych, może być w każdej chwili zamieniona na fabrykę tanków.

Jako najbardziej alarmujący fakt przytoczył posel Schneller fabrykowanie przez zakłady kolejowe w Magdeburgu wagonów kolejowych nadających się do transportu wojska.

Wszystkie te fakty posel Schneller nazywa alarmującymi oznakami, wskazującymi na niebezpieczeństwo wojny z Rosją.

Berlin, 7 lipca.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Reichstag uchwalił na dzisiejszym posiedzeniu ustawę o ubezpieczeniu od bezrobocia, odrzucając wszystkie poprawki socjalistów. Poza tem uchwalił cały szereg drobnych ustaw i ustawę o ratyfikacji konwencji waszyngtońskiej o czasie pracy.

Następnie Reichstag przeszedł do ostatecznego głosowania nad ustawą o eksporcie materiału wojennego, która jest ostatnim punktem t. zw. żądań konferencji ambasadorów.

W głosowaniu imiennem ustawa przyjęta została 349 głosami przeciwko 44, przy 8 wstrzymujących się od głosowania. Przeciwko ustawie głosowali komuniści i obie grupy skrajnej prawicy, t. zw. Völkische i Hüttlerowcy. Cały szereg posłów niemiecko-narodowych opuścił w czasie głosowania salę.

Prezydent Reichtagu Loebę stwierdził po głosowaniu, że większość, która się wypowiedziała za ustawą, wystarczałaby nawet wtedy, gdyby ta ustawa zmieniała konstytucję, co zarzucała jedna z grup prawicowych.

Władze magistrackie stolicy wybrane. Prawica i lewica posiadają po 6, zaś żydzi 2 przedstawicieli.

Warszawski korespondent „Republiki“ telefonuje:

Narodziny magistratu warszawskiego trwały z przerwami 4 noce.

Ostatnie posiedzenie, na którym wybrano wiceprezydentów i ławników, rozpoczęło się o godz. 7.50 — a ukończyło się dziś o godz. 6.15 rano.

Prezydenta inż. Słomińskiego wybrano 55 głosami na 120 radnych. Pierwszego wiceprezydenta, Tadeusza Szpotkańskiego (PPS) — 37, Borzęckiego (prawica) — 45, dr. Boguckiego (PPS) — 42 głosami.

Jedynie prezes rady, p. Jaworowski, uzyskał więcej niż połowę, bo 66 głosów.

Na ławników wybrano: p. Stefana Zielińskiego (Klub Uzdrawienia Gospodarki) 9 głosami.

Z listy PPS, pp.: Szczypiorskiego, Barykę i senatora Kopcińskiego 31 głosami.

Z listy bloku żydowskiego senatora Koernerera i dr. Bychowskiego 16 głosami.

Z listy koła narodowego — Ilskiego, Tłuchowskiego, Zdanowicza, Koralewskiego i eksministra Kazimierza Tyszkę 47 głosami.

Z listy Bundu — inż. Altera 6 głosami, Bundu i 2 głosami PPS.

W ten sposób w magistracie zasiądzie 6 przedstawicieli lewicy radzieckiej, a mianowicie: wiceprezydent Szpotkański, wiceprezydent Bogucki, ławnicy: Szczypiorski, Kopciński, Baryka (wszyscy z PPS) i ławnik Alter (Bund).

6 przedstawicieli prawicy radzieckiej: wiceprezydent Borzęcki, ławnicy Zdanowicz, Koralewski, Tłuchowski, Tyszka z koła narodowego i ławnik Ilski z poza rady miejskiej. 1 przedstawiciel centrum ławnik Zieliński i dwu przedstawiciele żydów, dr. Bychowski i senator Koerner.

Straszna katastrofa kolejowa w Niemczech.

Pociąg przepełniony letnikami runął z nasypu i stoczył się do rzeki.

Berlin, 7 lipca.

W pobliżu Werningerode uległ katastrofie przepełniony letnikami pociąg osobowy.

nie pod hasłami politycznymi i rzadko gdzie w nieśmiałej i niezdecydowanej formie występują zwolennicy t. zw. „fachowości“. Jeśli w stosunku do zadań gospodarczo samorządowych możnaby sobie życzyć, by było jaknajmniej polityki, to mając na widoku rozwój kultury politycznej, należy dążyć, by było jaknajmniej jednostek „bezpartyjnych“

Berata.

Parowóz pociągu, wóz z bagażami i pierwszy wagon pasażerski stoczyły się do rzeki. Wielka, niestwierdzona dotychczas liczba pasażerów została zabita.

Jak wielka jest liczba ofiar dotychczas nie stwierdzono, ponieważ zwłoki znajdują się pod wodą. Liczni pasażerowie odnieśli lekkie poranienia.

Na kilka godzin przed katastrofą szalała w okolicy burza. Wskutek oberwania się chmury miejscowy potok górski wezbrał i zalał wielką część miasta Werningerode, podmywając tor kolejowy, co było powodem katastrofy.

W chwili, gdy mieszkańcy walczyli z wodą, stągająca w niektórych domach do dachów, nadeszła wieść o katastrofie.

CASINO

DZIŚ PREMJERA!

Wielki dwugodzinny program!

1) — Europejska znakomitość

CLAIRE BAUROFF (HRABINA ZICHY)

w zupełnie nowym repertuarze odtańczy: 1) „ACCELERATIONEN” Wiedeński walc muzyka Johana Strausa, 2) KOKIETERJA, 3) Taniec groteskowy „GAPA”.

2) — Ulubieniec łódzkiej publiczności

WŁADYSŁAW LIN W NOWYM REPERTUARZE:

1) „KISZ-MISZ” łódzkie, 2) PANIE TO STARE!, 3) KRĘCIALEK.

3) — **Marja BIELECKA** Sopran opery warszawskiej odśpiewa:

1) O GDYBY SMUTEK MOJ!..., 2) HEJ BĘDĘ ŻYĆ!, 3) Arja z opery „MADAME BUTTERFLY”, 4) Arja z opery „TOSCA”

W PROGRAMIE KINEMATOGRAFICZNYM:

Pogodny, jasny, przemiły film wiedeński

Pogodny, jasny, przemiły film wiedeński

“Jej wysokość tańczy walczyka...”

przeróbka słynnej operetki Aschera, osnutej na tle romansu arcyksiężniczki z pięknym skrzyptkiem.

Imponujący bal dworski.

Autentyczne pałace cesarskie.

Znakomite odtworzenie życia przedwojennego Wiednia!

W rolach głównych:

KLARA ROMMER i WALTER RILLA.

Początek przedstawień o godz. 4.30, występów artystycznych o 8 i 10-ej wiecz.

Co nagle—to po diabła.

Dziury i wyboje na jezdniach są jaskrawą ilustracją gospodarki naszego magistratu.

Najbardziej bodaj zaniedbana rzeczą w Łodzi są przysłowiowe już bruki uliczne, praca nad naprawą których trwa okrągły rok, a mimo to przedstawiają one

obraz nędzy i rozpacz.

Opuchnięte nogi mieszkańców naszego grodu są najwymowniejszym świadectwem stanu naszych ulic, upstrzonych wyrwami i wybojami.

Wydział budowlany magistratu uważa, że spełnia sumiennie swój obowiązek, skoro stale zatrudnia pewną ilość robotników, kopiących i nonrawiających bez przerwy kostkę uliczną. Nie wystarczy jednak robić, trzeba robić dobrze.

W czasie okupacji niemieckiej, kiedy to Niemcy przypuszczali, iż na stałe zostaną w Łodzi, rozpoczęto prace nad regulacją ulic i doprowadzeniem miasta do znośnego porządku. Wówczas to rozpoczęto układanie bruków na ulicy Łąkowej, chcąc przede wszystkim przeprowadzić znośną drogę do dworca Kaliskiego.

Mineło od tego czasu już wiele lat, a bruki na ulicy Łąkowej mogą dziś jeszcze być wzorem, jak winno się przeprowadzać roboty, by były dobre i długotrwałe.

W śródmieściu zaś, wystarczy jedna większa ulewa, by bruki były całkowicie podmyte i wypłynęły, a choć naprawia się to niezwłocznie, to jednak tak powierzchownie, że po upływie kilku tygodni tworzą się znów

dziury i wyrwy.

Na Innem miejscu podajemy wiado-

mości o niemożności przeprowadzenia linii tramwajowej Nr. 15 z powodu złych bruków.

Miasto buduje kanalizację i w tym celu, na ulicach, przez które biegają kolektory kanalizacyjne, rozbiera się bruki, by móc wykopać kanały o odpowiedniej głębokości. Po założeniu kolektorów, znów stajemy przed koniecznością naprawy bruków i znów konstatujemy, że naprawa ich jest tak niedbala, iż dyrekcja kolei elektrycznej łódzkiej, obawia się na ulicach tych przeprowadzić linie tramwajowe, gdyż

złe ułożona kostka nie wytrzymałaby ciśnienia szyn.

Taka gospodarka woła o pomstę do nieba, taki stan tolerowany dłużej być nie może.

Kierownikiem wydziału budowlanego jest p. Fokierski, który ma pono być doświadczonym inżynierem, dziwnym więc wydaje się, że cała ta robota jest prowadzona tak nieudomie i mefachowo.

Nie chodzi wszak o to, by w ciągu roku zabrukować największą ilość ulic, zrozumiałą bowiem jest rzeczą, że przy

szczupłych środkach jakimi wydział rozporządza, nie może być podobny ogrom pracy wykonany najdokładniej. Zdaniem więc naszym, daleko skuteczniej możnaby przeprowadzić akcję naprawy bruków, gdyby zakres robót obejmował co roku minimalną ilość ulic, ale robota byłaby

lepiej i dokładniejsza.

Czekalibyśmy wprawdzie dłużej na tę radosną chwilę, kiedy wszystkie bruki byłyby dobre i nie przyprawiałyby nas o zwichnięcie nóg, lecz czekalibyśmy w tem przeświadczeniu, że chwila taka przecież kiedyś nastąpi.

Przy obecnym zaś stanie rzeczy musi być coraz gorzej.

Wciąż się wprawdzie kopie i pracuje, ciągle się na jakiejś ulicy rozbiera i znów układa bruki, robi się to jednak tak bezplanowo i z taką niezajomością rzeczy, że mimowoli nasuwa się pytanie: — Czyżby nie można było skuteczniej i z większym pożytkiem wydawać pieniędzy, płaconych przez obywateli?

— Zdaje się nam, że tak!

SUM.

Na wyścigi będą szły specjalne pociągi.

W związku z rozpoczynaniem się w nadchodzącą (17 lipca) niedzielę wyścigami konnymi — dyrekcja kolei dojazdowych postanowiła uruchomić specjalne pociągi tramwajowe.

Pociągi te odchodzić będą z Górnego Rynku w krótkich odstępach czasu w kierunku toru wyścigowego pod Rudą Pabjanicką, a następnie w godzinach

przedwieczornych odwozić będą publiczność z wyścigów do Łodzi. Zwiększenie ilości tych pociągów tramwajowych nastąpi poczynając od dnia otwarcia sezonu wyścigowego w Łodzi w ciągu 17 lipca, niezależnie od uruchamianych na dni świąteczne pociągów wycieczkowych. (E).

Smiała kradzież.

Otworzono kasę ogniotrwałą i zabrano 2700 zł.

Przy ul. Killińskiego 85 mieści się kantor towarzystwa akcyjnego browarów lwowskich, w którym pracuje w charakterze kasjera niejaki p. Jeger.

Kasjer każdego dnia wieczorem robi obliczenie całodziennych wpływów, przyczem pieniądze zostawiał w kasie ogniotrwałej.

Onegdaj wieczorem, jak zwykle, spełnił swoją czynność i zamknął do kasy 2700 zł., w pieniądzech papierowych, oraz około 1000 zł. w bilonie.

Gdy w dniu wczorajszym przybył do biura skonstatował z przerażeniem, iż kasa, którą wieczorem zamknął na klucz, jest otwarta i przymknięta tylko na zatrzask.

Papierowe pieniądze w kwocie 2700 zł. zniknęły z kasy, natomiast bilon prawdopodobnie z powodu jego wagi, pozostał.

Powiadomiona o wypadku policja, wszczęła natychmiastowe dochodzenie, w trakcie którego ujawniono, że złoczyńcy dostali się do kantoru przez parkan, który łączy dom przy ul. Killińskiego 85 z sąsiednimi domami 87 i 89.

Dalsze śledztwo w toku. (I).

SZKOŁA PLYWANIA I WIOSLOWANIA.

Nowootwarta szkoła pływania i wiosłowania Ligi morskiej i rzecznej cieszy się wielkim zainteresowaniem publiczności łódzkiej.

Lekcje pływania i wiosłowania odbywają się codziennie na stawie w Rudzie Pabjanickiej przed i po południu.

Zapisy do szkoły przyjmują się codziennie od godz. 5—7 w sekretariacie Ligi (ul. Montażki 11) w godzinach przedpołudniowych zaś w szkole pływania przy stawie p. Stefiańskiego w Rudzie Pabjanickiej.

KLISZE
DOKŁADNY WYDAWNICTWO REKLAM
WYKONAWCA
WYDZIAŁ KLISZE GALWANO PIOTRKOWSKA 101

Afera przedsiębiorców budowlanych.

Za remont domów otrzymywali mieszkania, z prawem odnajęcia.

Każdy lokal był „sprzedawany” kilkunastu lokatorom.

Pomysłowi „przedsiębiorcy” zamierzali ulotnić się z Łodzi, lecz zostali aresztowani.

W dniu wczorajszym łódzki urząd śledczy wykrył olbrzymie oszustwa, dokonywane przez dwóch „przedsiębiorców”, którzy podejmowali się remontowania domów.

Do właścicieli nieruchomości od szeregu tygodni zgłaszali się 42-letni Edward Michalski i 38-letni Herman Szulc, obaj bez stałego miejsca zamieszkania, którzy proponowali swoje usługi, jako fachowcy budowlani.

Przedsiębiorcy nie żądali gotówki za remont domów, a wzamian za swoją pracę pragnęli tylko uzyskać

kilkupokojowe mieszkanie z prawem odnajęcia i pobrania za to odstępnego.

Właściciele nieruchomości godzili się chętnie na tego rodzaju warunki.

Szulc i Michalski zawarli kilkanaście kontraktów. Między innymi ofiarą ich padli: p. Bitner, właściciel domu przy ul. Przejazd 45 i p. Retner (Matejki 6),

„Przedsiębiorcy” nie kwapili się z rozpoczęciem robót. Ponieważ niektórzy gospodarze domagali się, by w szybkim czasie remont został ukończony, Szulc i Michalski wynajęli nawet kilku robotników, którzy

rozpoczęli gdzieś prace.

„Przedsiębiorcy”, mając kilkanaście wolnych mieszkań w centrum miasta, poszukiwali energicznie amatorów, którzyby im dali

większe „odstępne”.

Ponieważ głód mieszkaniowy w dalszym ciągu daje się Łodzi we znaki, przedsiębiorcy znaleźli szybko lokatorów.

Szulc i Michalski odnajmowali każde mieszkanie kilku osobom, pobierając większe sumy.

W ten sposób w ciągu krótkiego czasu zdobyli przeszło 20.000 złotych.

Ponieważ „remont domów” kosztował ich znikome sumy, zamierzali zlikwidować interesy i

ulotnić się z Łodzi.

Sprytnym osobnikom prawdopodobnie udało się zbiec bezkarnie, gdyż nabywcy mieszkań mieli je dopiero uzyskać w ciągu dwóch miesięcy.

Traf chciał jednak, iż onegdaj do gospodarza domu przy ulicy Przejazd 45 zgłosiło się

kilkanaście osób,

posiadających pisemną umowę z Szulcem i Michalskim, na zasadzie której przedsiębiorcy odstąpili im

jedno i to samo mieszkanie.

P. Bitner zorientował się szybko w sytuacji i zawiadomił policję o machinacjach przedsiębiorców budowlanych.

Wdrożone śledztwo przyniosło sensacyjne wyniki.

Okazało się bowiem, iż dwaj przedsiębiorcy naogół szukali kilkadziesiąt osób, którym sprzedali mieszkanie w różnych domach, przyczem w żadnej kamienicy

nie dokonali remontu.

Michalski, z zawodu piekarz i Szulc, były murarz, przyznali się do wszystkiego, twierdząc, iż znaleźli się w krytycznej sytuacji i zawiązali spółkę, która miała za cel szybkie zbożenie się.

das.

Na Wiśniowej Górze

jest już zupełnie bezpiecznie.

Wiśniowa Góra, do której latem zjeżdża tysiące letników łódzian, pozbawiona była dotąd dozoru policyjnego, to też zdarzały się tam niejednokrotnie napady rabunkowe i notowano wielką ilość kradzieży.

W ubiegłym roku zdarzył się nawet gorszy wypadek, kiedy mięty społecznie napady na kilkunastu letników, ograbiły ich a nawet zadaly im rany nożem.

Wobec powyższego w roku bieżącym zaprowadzono na Wiśniowej Górze doskonałe zorganizowaną placówkę policyjną, która w ciągu całej doby patroluje na obszarze letniska.

Niezależnie od powyższego posterunek policji zaprowadził tam inspekcje sanitarne, skutkiem których było, że właściciele domów zmuszeni byli wybudować śmietniki oraz ze względu bezpieczeństwa i higieny zamknęli kłapani wszystkie studnie. (i)

Prezes na urlopie

wobec czego publiczność poczeka do przyszłego roku.

Mamy do zanotowania charakterystyczny dla naszych stosunków fakt.

Na stacji w Żalkówicach po usilnych staraniach mieszkańców władze kolejowe zdecydowały się wybudować nową poczekalnię.

Jednak choć poczekalnia ta jest już dawno wybudowana nie oddaje się jej do użytku publiczności ponieważ prezes dyrekcji kolejowej jest na urlopie więc nie mógł „odebrać” poczekalni.

Narazie pasażerowie niejednokrotnie mokną na deszczu, czekając aż p. prezes wróci z urlopu.

Na tej samej stacji wybudowano również dla wygody publiczności szalęty lecz — według najnowszego systemu, bo wspólny dla pięci obojga... (b).

Komar i Piątkowski zostali skazani za pobieranie nadmiernych cen.

W dniu wczorajszym sąd pokoju dla spraw lichwy rozpatrywał sprawy właścicieli cukierni Józefa Piątkowskiego i Bolesława Komara, oskarżonych o pobieranie nadmiernych cen w tych cukierniach.

W rezultacie sąd skazał Piątkowskiego na 1.500 zł., a Komara na 300 zł. grzywny. (b).

SPLENDID

Jutro premjera

Wielki podwójny dwugodzinny program

1) Skompromitowana meżatka

10 aktów z życia kobiety à la garconne. Skandaliczna historia poszukującej wrażeń i emocji młodej meżatki, której opętała i skompromitowała banda wyrafinowanych szantazystów. Życie arystokracji angielskiej. — W roli tytułowej

LAURA LA PLANTE

Najczarowniejsza kokietka ekranu, bohaterka filmu „Białe Noce” w swej najnowszej kreacji.

2)

DZISIEJSZA MŁODZIEŻ

Pełna iskrzącego humoru komedia wybryków młodzieńczych w 10 aktach z wiośniąną Betty Blythe w roli głównej.

SPLENDID

Jutro premjera

Uruchomienie kanalizacji w Łodzi.

Ulica Nawrot będzie miała wygląd europejski.

Jak donosiliśmy, w dniu 21 czerwca r. b. otworzono tymczasowy wylot kanalizacji do rzeki Karolewki. Stanowi to niezmiernie ważny etap w budowie kanalizacji w Łodzi, gdyż temsamem umożliwiona została eksploatacja wybudowanej dotychczas sieci kanałów, łącznej długości 18 kilometrów.

W związku z tem wydział kanalizacji przystąpił obecnie na ulicy Nawrot — na odcinku od ul. Sienkiewicza do ul. Piotrkowskiej — do budowy 6 studzienek ujęczych które będą zabierać i odprowadzać z tego odcinka wody rynsztokowe, deszczowe i burzowe.

Studzienki gotowe będą mniej więcej w ciągu miesiąca i natychmiast zostaną uruchomione.

Da to możliwość wykonania jeszcze w tym roku na wymienionym odcinku ulicy Nawrot — jezdnia już w nowym profilu, t. zn. bez rynsztoków i mostków żelaznych, przez co jezdnia zyska przeszło metr szerokości. Bruk na tym odcinku wykonany będzie z cefasfaltu, który znakomicie wytrzymał próbę na ulicy Piotrkowskiej.

Po ukończeniu prac przy ul. Nawrot, wydział kanalizacji przystąpi niezwłocznie do budowy dalszych studzienek, których w tym roku wykona 50.

Stawetne bruki

uniemożliwiają przeprowadzenie linii tramwajowej.

Jak wiadomo dyrekcja kolei elektrycznej łódzkiej rozpoczęła budowę nowych linii tramwajowych, między innymi linii nr. 15, która biegnąć ma od Bałuckiego Rynku przez Przejazd do Zagajnikowej i łączyć dzielnicę staromiejską z pocztą główną i elektrownią.

W międzyczasie jednak okazało się, iż budowa tej linii nie może być zrealizowana i to z winy magistratu, ponieważ przed kilku tygodniami przeprowadzono na ul. Przejazd kanalizację i tak nieodpowiednio ugruntowano kostki, iż ustalone szyny nie miałyby się na czym trzymać.

Dyrekcja tramwajów już niejednokrotnie zwracała się do magistratu, prosząc o zacementowanie kostek brukowych na tej ulicy, jednak bez skutku. W związku z powyższym, do czasu póki magistrat nie przeprowadzi koniecznych robót na ul. Przejazd, budowa linii tramwajowej nr. 15 zostanie wstrzymana. (i)

Olbrzymie nadużycia

w syndykacie rolniczym w Łęczycy.

Przed kilkunastu dniami oddział warszawskiego syndykatu rolniczego w Łęczycy przesłał do centrali sprawozdanie kasowe, którego szereg pozycji wzbudził poważne podejrzenia.

Wskutek powyższego centrala wysłała do Łęczycy kontrolera, który podczas sprawdzania ksiąg zauważył cały szereg niedokładności i wreszcie stwierdził w kasie brak olbrzymiej sumy pieniędzy w wysokości 120 tys. zł.

W wyniku tej kontroli okazało się, że w Łęczycy działy się nadużycia już od dłuższego czasu, bo od roku 1923. Wobec powyższego kontroler natychmiast zarządził zawieszenie w czynnościach głównego buchaltera, który jak się okazało nabył niedawno w okolicy duży majątek ziemski, jak również dyrektora oddziału. Niezależnie od powyższego w najbliższych dniach przybywa do Łęczycy komisja inspekcyjna centrali która przeprowadzi ściśle dochodzenie, poczem zaś skieruje akta tej afery do prokuratora. (i)

Lekarz-dentysta

TADEUSZ BABAD

Łódź, Nawrot 1'a Tel. 25-22

